

בע"א (כפר סבא) 51175-01-23 - מרינה מקלר נ' עירית כפר סבא

בע"א (כפר-סבא) 51175-01-23 - מרינה מקלר נ' עירית כפר סבא-סבא

בע"א (כפר-סבא) 51175-01-23

מרינה מקלר

נגד

עירית כפר סבא

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בכפר-סבא

[28.03.2023]

כבוד השופט, סגן הנשיא עמית פרייז

החלטה

לפני בקשה שעל פי כותרתה עניינה עתירה לביטול שתי הודעות קנס (דו"חות חניה)- מס' ***** מיום 8/7/16 ומס' 18535815 מיום 24/8/18.

המבקשת מנמקת את הבקשה בכך שהיא אם לילד נכה ומהווה מפרנסת יחידה. לטענת המבקשת היא מסיעה את בנה ברכב צמוד שניתן לה מהעבודה כשלרכב יש תו נכה. לטענתה בשני המועדים בהם ניתנו הדו"חות, המבקשת השתמשה ברכב אחר עליו אין תו חניה, אולם הילד הנכה היה עמה ברכב.

כדי לבחון את בקשת המבקשת יש להידרש תחילה לשאלה האם יש להתיר לה להישפט באיחור בגין כל אחד מהדו"חות, וזאת בהתאם להוראת הדין שיפורטו להלן.

כך, סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להישפט על העבירה, תישלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו; בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. הורשע האדם בבית המשפט על העבירה ונגזר דינו לקנס, לא יפחת הקנס מהסכום הנקוב בהודעת תשלום הקנס, אלא אם כן ראה בית המשפט נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתתו."

באופן משלים לכך, קובע סעיף 229(ה) לחוק סדר הדין הפלילי כדלקמן:

"תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה."

מתגובת המשיבה עולה כי לגבי דו"ח 4100616 הוגש כתב אישום וניתן פסק דין חלוט. על המבקשת היה לציין במסגרת הבקשה עובדה זו, שכן מדובר בפרט מהותי מאד לברור הבקשה. מכל מקום, לא ניתן להגיש בקשה להישפט באיחור לגבי דו"ח שלגביו כבר ניתן פסק דין חלוט, ולפיכך לעניין זה הבקשה נדחית על הסף. לעומת זאת, המבקשת לא נשפטה בגין הדו"ח השני שמספרו 18535815, ועל כן יש לבחון האם יש להתיר למבקשת להישפט באיחור לעניין זה.

מתברר כי המבקשת לא מעלה בבקשה כל נימוק לפיו נמנע ממנה להגיש בקשה להישפט במועד הקבוע בחוק, והיא גם אינה טוענת כי לא קיבלה את הדו"ח. לא זו אף זו, מהנספחים שצירפה לבקשתה עולה כי לכל המאוחר בשנת 2020, משמע כשלוש שנים טרם פנייתה הנוכחית לבית המשפט, כבר היתה מודעת לקיומו של הדו"ח, כאשר אין כל הסבר לשיהוי כה גדול, על רקע הקביעה בסיפת סעיף 229(ה) לעיל כי בקשה להישפט באיחור יש להגיש מיד עם הסרת מניעה לעשות כן קודם.

גם אם למבקשת נסיבות אישיות לא פשוטות, לא התרשמתי כי קיימים נימוקים מיוחדים לעניין סעיף 230 לעיל, שבגינם יש לקבל את הבקשה להישפט באיחור. זאת בפרט נוכח האמור בתגובת המשיבה בדבר מועד הוצאת תו הנכה לרכב, ונוכח התנהלותה הלא ראויה של המבקשת בהקשר לדו"ח 4100616.

על כן, המבקשת לא עמדה בדרישות סעיפים 229(ה), 230 לעיל בכדי שיתר לה להישפט באיחור. משכך, הבקשה נדחית.

נוכח נסיבותיה האישיות של המבקשת, לפני משורת הדין ובאופן חריג למקובל, אמנע מלחייב את המבקשת בהוצאות משפט, הגם שהטריחה את בית המשפט להקדיש זמן ציבורי יקר לבירור עבירות פשוטות, ללא כל ראשית עילה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד.
המזכירות תעביר עותק מההחלטה לצדדים.
ניתנה היום, ו' ניסן תשפ"ג, 28 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.